

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

EDEMOST s.r.o., IČ: 24758752
se sídlem Štítného 388/18, Praha 3,
zastoupeného advokátkou JUDr. Klárou Mottlovou
se sídlem Freyova 82/27, Praha 9,

proti

žalovanému

Finanční úřad pro hlavní město Prahu,
se sídlem Štěpánská 619/28, Praha 1,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2022, č. j. 2884398/22/2000-11451-106794,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá rádo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Finanční úřad pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 3, vydal dne 29. 11. 2021, pod č. j. 8881121/21/2003-52524-111827, vyznění o přeplatku, jímž rozhodl, že žádosti žalobce na vrácení přeplatku žalobce na dani z přidané hodnoty se nevyhovuje, neboť ke dni podání žádosti nebyl na účtu daně z přidané hodnoty žalobce vratitelný přeplatek.
2. Žalobce podal proti vyznění námitku, o niž zamítavě rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. V podané žalobě žalobce uvedl, že ze strany žalovaného došlo k celé řadě řetězujících se pochybení, jenž jsou v rozporu se skutečností a ve svém důsledku vedou k nezákonným rozhodnutím.
4. Žalobce by rád doplnil podanou žalobu o další dokumenty, po jejich obdržení od žalovaného. Tyto dožádané dokumenty a skutečnosti je dle zákona žalovaný (včetně dalších složek a orgánů Finanční správy) žalobci povinen poskytnout. Dokumenty však žalovaný žalobci neposkytl.
5. Žalobce uvedl, že těmito dokumenty (jedná se o 12 eurosložek dokladů) by bylo prokázáno opětovného uhrazení DPH všemi konečnými příjemci (cca čtyřicet milionů korun českých). Tím by bylo doloženo, že neexistuje žádný v budoucnu doměřený daňový nedoplatek, ale naopak přeplatek na dani, jenž uhradil žalobce za dobu leden 2013 až říjen 2015. Tím je přesně specifikovaná částka, kterou žalobce požaduje po žalovaném. Požadavku žalovaného, aby žalobce doložil důkazy prokazující zdanitelná plnění, žalobce nemohl vyhovět, protože tyto dokumenty stále žalovaný žalobci nevrátil.
6. Žalobce může nyní tyto skutečnosti doložit usneseními Krajského soudu v Ostravě 25 Af 80/2019-134, kdy tento soud konstatuje, že uvedená plnění proběhla, že správce daně neprokázal podvod na DPH a dokonce ani chybějící daň samotnou. Tento soudní přezkum byl opakovaně použit i u dalších soudních řízení konečných příjemců plnění (např. 25 Af 63/2020-136).
7. Žalobce uzavřel, že je u něj v rozporu se zákony evidován daňový nedoplatek místo toho, aby byl evidován přeplatek na dani. V opačném případě žalovaný porušuje daňovou neutralitu; k tomu se odvolal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Afs 85/2019-44 ze dne 28. 04. 2021.
8. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl následující:
9. Daňovou kontrolu na DPH prováděl u žalobce FÚ pro Moravskoslezský kraj. Žalobci nebyl uznán nárok na nadměrný odpočet z důvodu neprokázání jeho nároku. Dodatečné platební výměry na DPH byly potvrzeny jak Odvolacím finančním ředitelstvím, tak i

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Městským soudem v Praze. I kdyby dodatečné platební výměry byly zrušeny, tak by daňovému subjektu žádný přeplatek na jeho osobním daňovém účtu nevznikl, jelikož ve svých řádných daňových přiznáních vykazoval vlastní daňovou povinnost.

10. Dne 19. 4. 2016 žalovaný vydal u žalobce zajišťovací příkaz č. j. 3323693/16/2003-00540-107455 na dosud nestanovenou daň z přidané hodnoty za zdaňovací období leden roku 2015. Zajišťovací příkaz byl účinný a vykonatelný okamžikem jeho vydání, tj. dne 19. 04. 2016. Z důvodů zabezpečení vybrání daňového nedoplatku byla neprodleně zahájena zajišťovací exekuce a vydán exekuční příkaz na prodej movitých věcí č. j. 3330916/16/2003-00540-107455. Na základě tohoto exekučního příkazu byl Finanční úřad pro Zlínský kraj z důvodu hospodárnosti dožádán, aby sepsal a zabavil zjištěný movitý majetek ve vlastnictví žalobce.
11. Pravost vydání zajišťovacího příkazu byla potvrzena rozhodnutím o odvolání OFŘ č. j. 27691/16/5100-41458-711929 ze dne 20. 06. 2016. Toto rozhodnutí OFŘ bylo dne 21. 12. 2021 zrušeno na základě rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Afs 389/2019 – 87 z důvodu nesplnění podmínek pro vydání výzvy na nekonvertovanou plnou moc a v důsledku toho vydání rozhodnutí o odvolání po uplynutí zákonné lhůty.
12. Dne 22. 08. 2016 byl třetí osobou podán návrh na vyloučení majetku z movité exekuce. O návrhu bylo rozhodnuto rozhodnutím o návrhu na vyloučení věci z movité exekuce tak, že byl návrh zamítnut rozhodnutím o vyloučení věci z výkonu rozhodnutí č. j. 6690374/16/2003-00540-107455 ze dne 15. 09. 2021.
13. Žalobce se proti rozhodnutí o vyloučení majetku z movité exekuce odvolal, odvolání bylo zamítnuto rozhodnutím OFŘ o odvolání a rozhodnutí prvostupňového správce daně potvrdilo. Rozhodnutím o odvolání č. j. 17899/17/5100-41458-711929. Žalobce se odvolal i proti vydání dodatečných platebních výměrů, Odvolací finanční ředitelství svým rozhodnutím č. j. 43238/18/5300-22444-707622 odvolání zamítlo a dodatečný platební výměr za zdaňovací období leden 2015 potvrdilo. Odvolací finanční ředitelství svým rozhodnutím č. j. 43239/18/5300-22444-707622 odvolání zamítlo a dodatečné platební výměry za zdaňovací období únor 2015, březen 2015, duben 2015, květen 2015 a červen 2015 potvrdilo. Dodatečné platební výměry na DPH za zdaňovací období leden 2015, únor 2015, březen 2015, duben 2015, květen 2015 a červen 2015 nabyly právní moci dne 03. 10. 2018.
14. Z výše uvedených údajů je zřejmé, že nařízená daňová exekuce exekučním příkazem na prodej movitých věcí byla prováděna na základě pravomocných a splatných exekučních titulů, kdy sepsaný majetek byl nepochybně ve vlastnictví žalobce.
15. Co se týče žalobního argumentu, že byla uhrazena DPH koncovými příjemci, žalovaný uvedl, že neeviduje žádnou úhradu daňového nedoplatku ze strany žalobce ani třetích osob.
16. Žalovaný vycházel z předpokladu, že jsou-li draženy věci od plátce daně z přidané hodnoty, vzniká povinnost tomuto plátci (daňovému dlužníkovi), který je měl v obchodním majetku, při jejich prodeji (dražbě) přiznat daň ve smyslu ustanovení § 108 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen “zákon o DPH”). Podle ustanovení § 108 odst. 7 zákona o DPH současně platí, že osoba určená k uskutečnění prodeje obchodního majetku plátce, která přijala úplatu za uskutečněný prodej obchodního majetku (dražebník, zde tedy správce daně), je povinna

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

zaplatit daň na osobní daňový účet plátce ve lhůtě pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém se tento prodej uskutečnil.

17. Ke dni podání žádosti o vrácení vratitelných přeplatků nevykazoval žalobce na svých osobních daňových účtech vratitelný přeplatek vyšší než 200,- Kč a takový přeplatek nevznikl ani do 60 dnů ode dne podání žádosti, proto žalovaný žádosti v souladu s ust. § 155 odst. 5 daňového řádu nevyhověl, o čemž žalovaný žalobce vyrozuměl předmětným vyrozuměním o přeplatku č. j.: 8881121/21/2003-52524-111827. Jedná se o vyrozumění o tom, že přeplatek na osobním daňovém účtu, z něhož bylo požadováno vrátit nijak nedefinované přeplatky vzniklé nesprávným doměřením daňových povinností, nevznikl.
18. Nad rámec žalobních námitek proti rozhodnutí o námitce žalovaný uvedl, že požadované soupisy písemností, které žalovaný eviduje, byly žalobci opakovaně zasílány a všechny jeho předložené účetní doklady byly vráceny FÚ pro Moravskoslezský kraj po kontrole protokolem dne 8. 6. 2017. Žalovaný opakovaně setrvává na tom, že spis žalobce je kompletní a žalobce do něho zařadil všechny předložené písemnosti a o této skutečnosti vypovídá rovněž citovaná Zpráva o daňové kontrole na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období duben až srpen a říjen až prosinec roku 2013 a únor 2014 až červen roku 2015. V rámci vyrozumění o přeplatku a podané námitky proti vyrozumění jsou námitky proti hmotněprávnímu doměření daňových povinností již irelevantní. Stejně jako v dalších souvisejících řízeních kolem doměření DPH a následné daňové exekuce, žalobce svá tvrzení ke svým závěrům o nepravdivých a vykonstruovaných argumentech žalovaného ničím nedoložil. Žádosti o vrácení údajných přeplatků jsou žalobcem podávány opakovaně se stejnými námitkami, přičemž průběh daňového řízení zůstal neměnný. Ve věci nebylo vydáno žádné rozhodnutí, které by změnilo původní doměření daňových povinností, ale vzhledem k odpisu pro nedobytnost už v podstatě doměřené nedoplatky byly odepsány.

III.

Posouzení žaloby

19. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
20. Jak se podává z obsahu správního spisu, dne 31. 5. 2021 bylo Odvolacímu finančnímu ředitelství v Brně doručeno podání žalobce, které bylo na základě doplnění ve své části posouzeno jako žádost o vrácení přeplatku na dani z přidané hodnoty dle ustanovení § 155 daňového řádu. Toto podání bylo následně postoupeno místně příslušnému správci daně (žalovanému) k vyřízení. Dne 29. 11. 2021 vydal žalovaný vyrozumění č. j. 8881121/21/2003-52524-111827, kterým sdělil žalobci, že neeviduje na dani z přidané hodnoty ke dni podání žádosti ani do 60 dnů ode dne podání žádosti žádný vratitelný přeplatek.
21. Žalobce učinil dne 29. 12. 2021 podání označené jako „Námitka“ – Vyrozumění č. j. 8881121/21/2003-52524-111827“, evidované pod č. j.: 9568299/21. V tomto podání žalobce uvádí, že „...podává námitku proti vyrozumění o přeplatku č. j. 8881121/21/2003-52524-111827, jelikož ho žalovaný bezdůvodně šikanuje...“. Žalobce jen velmi obecně a

nekonkrétně žalovaného vyzval k předložení spisového materiálu a předložení způsobu doměření údajného daňového nedoplatku na DPH a vložení všech údajů do jeho spisu.

22. Žalovaný byl vyzván k vrácení údajných přeplatků na dani z přidané hodnoty. Podané námitky rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím č. j.2884398/22/2000- 11451-106794 a námitku jako nedůvodnou zamítnul.
23. Dle ust. § 154 odst. 1 daňového řádu je *přeplatek částka, o kterou úhrn plateb a vratek na kreditní straně osobního daňového účtu převyšuje úhrn předpisů a odpisů na debetní straně osobního daňového účtu. V souladu s ust. § 154 odst. 2 daňového řádu správce daně převede přeplatek na úhradu případného nedoplatku téhož daňového subjektu na jiném osobním daňovém účtu, popřípadě na úhradu nedoplatku podle odstavce 4. Není-li takového nedoplatku, stává se přeplatek vratitelným přeplatkem a zůstává jako platba na dosud neuhrazenou daň na osobním daňovém účtu, na kterém je evidován.*
24. Daňový subjekt je dle ust. § 155 odst. 1 daňového řádu oprávněn požádat správce daně o
 - a) vrácení vratitelného přeplatku,
 - b) použití vratitelného přeplatku na úhradu
 1. nedoplatku jiného daňového subjektu u téhož nebo jiného správce daně,
 2. zálohy, jejíž výše se předepíše na debetní stranu osobního daňového účtu na základě uhrazené částky,
 - c) převod vratitelného přeplatku na jiný osobní daňový účet u téhož nebo jiného správce daně.
25. V souladu s ust. § 155 odst. 2 daňového řádu, *žádosti o vrácení, použití nebo převod vratitelného přeplatku správce daně vyhoví pouze tehdy, pokud vratitelný přeplatek dosahuje v době podání žádosti částku nejméně 200,- Kč. V opačném případě správce daně žádosti vyhoví pouze tehdy, pokud vratitelný přeplatek této částky dosáhne do 60 dnů ode dne podání žádosti.*
26. Literatura k tomu uvádí: „*Vratitelný přeplatek tvoří existující přeplatek na daném osobním daňovém účtu daňového subjektu při absenci předpokladu, že do deseti dnů dojde k předepsání platební povinnosti na tomto osobním daňovém účtu, při současné neexistenci nedoplatků na jiných osobních daňových účtech evidovaných daným správcem daně a při naplnění podmínky, že nebyl jiným správcem daně uplatněn požadavek na úhradu jím evidovaných nedoplatků téhož daňového subjektu. Vratitelný přeplatek představuje částku, na jejíž vrácení má daňový subjekt nárok. Je v dispozici daňového subjektu, která kromě samotného vrácení dovoluje též využít možnosti převést jej na úhradu nedoplatku u jiného správce daně, který se o započtení jím evidovaných nedoplatků nepřihlásil, nebo možnost převedení na nedoplatky jiného daňového subjektu.*“ (BAXA, Josef, Ondřej DRÁB, Lenka KANIOVÁ, Petr LAVICKÝ, Alena SCHILLEROVÁ, Karel ŠIMEK a Marie ŽIŠKOVÁ. Daňový řád: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2023-11-28]. ASPI_ID KO280_2009CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.)
27. Z uvedeného je zřejmé, že nezbytnou podmínkou pro jeho vrácení je samotná existence přeplatku, pokud ten na daňovém účtu žalobce není, nemůže mu být vrácen. Podaná žaloba pak neobsahuje relevantní sdělení, které by soudu umožnilo dospět k závěru, že na daňovém účtu žalobce se přeplatek nachází, nacházel, nebo by se nacházeti měl.
28. Co se týče žalobcem uváděných rozhodnutí, Krajský soud v Ostravě vydal dne 5. 8. 2020 rozsudek č. j. 25Af 80/2019-164, ve věci žalobce DAV a.s. Z obsahu uvedeného rozsudku

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

se podává, že u uvedeného žalobce byla dne 12. 10. 2015 zahájena daňová kontrola daně z přidané hodnoty za zdaňovací období leden až prosinec roku 2013, leden až prosinec roku 2014 a leden až srpen roku 2015. Správce daně následně na základě zprávy o ní vydal dne 24. 9. 2018 dodatečné platební výměry a platební výměry, jak jsou tyto označeny v bodě 1. tohoto rozsudku, kterými doměřil žalobci daň. Učinil tak z toho důvodu, že po provedeném důkazním řízení dospěl k závěru, že se žalobce účastnil na podvodu na DPH. Chybějící daň byla detekována u společností Presstex, Pambroke a Tondino, nicméně v řízení nebyla prokázána sama existence daňového podvodu a krajský soud proto napadené rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství zrušil. Z odůvodnění rozsudku však nijak nevyplývá spojitost, a to jakákoli, s činností žalobce.

29. V rozsudku ze dne 5. 8. 2021, č. j. 25Af 63/2020-136, Krajský soud v Ostravě rovněž zrušil rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství, a to ve věci žalobce LAKUM – KTL, a. s. Věc se týkala obchodní činnosti společností PRESSTEX, PAMBROKE a TONDINO, přičemž společnost TONDINO byla daň doměřena za třetí a čtvrté čtvrtletí 2014 z důvodu neprokázání faktického přijetí plnění od společností EDECO s. r. s. a EDEMOS s. r. o., tedy žalobce. Správce daně zjistil řetězce společností, zapojených do obchodních transakcí, a to 1. FC SLOVÁCKO a.s. ↔ EDECO s. r. o. / EDEMOST s. r. o. ↔ TONDINO ↔ LAKUM – KTL, a. s., ve kterých jeden účastník neodvedl daň, kterou si další členek v řetězci odečetl, tímto účastníkem byla právě společnost TONDINO. Na základě zjištěných nestandardních skutečností správce daně uzavřel, že transakce jsou zasaženy podvodem, o kterém LAKUM – KTL, a. s. měla a mohla vědět, a proto této společnosti uplatněný odpočet neuznal. Krajský soud dospěl k závěru, že správce daně nedostatečně identifikoval chybějící daň, řádně nezjistil důvody, pro které byla daň doměřena, a nezabýval se příčinnou souvislostí mezi neodvedenou daní a nárokem společnosti LAKUM – KTL, a. s. na odpočet. Samotná činnost žalobce však předmětem soudního přezkumu nebyla.
30. Nad rámec uvedeného městský soud vzal dále v úvahu vlastní rozhodnutí ve věci žalobce, kdy, jak je mu známo z úřední činnosti, rozsudkem ze dne 12. 10. 2022, č. j. 8Af 19/2020-116, bylo zrušeno rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 13. 02. 2020, č. j. 5959/20/5300-22444-707622, kterým OFŘ potvrdilo dodatečné platební výměry na daň z přidané hodnoty Finančního úřadu pro hlavní město Prahu za zdaňovací období duben 2013 až srpen 2013, říjen 2013 až prosinec 2013 a únor 2014 až prosinec 2014. Jednalo se o sporné nedoplatky na DPH ve výši řádově 4 mil. Kč. Podle úředního záznamu ze dne 24. 6. 2022 byl u žalobce evidován daňový nedoplatek na dani z přidané hodnoty 10 677 989,24 Kč. Pokud žalobci přeplatek na dani vznikl, jak tvrdí, byl by v souladu s právní úpravou převeden v první řadě na jiný daňový nedoplatek, přičemž je zřejmé, že zjištěný nedoplatek na DPH vysoce převyšoval celkovou částku, ohledně níž bylo rozhodnuto shora uvedeným rozsudkem dne 12. 10. 2022, č. j. 8Af 19/2020-116; ani za této okolnosti by tedy přeplatek nemohl vzniknout.
31. Městský soud proto uzavírá, že v projednávané věci není řešena účast žalobce na daňovém podvodu ani existence (či neexistence) jeho případné daňové povinnosti. Městský soud se s ohledem na žalobní argumentaci mohl omezit pouze na zjištění, zda na daňovém účtu žalobce existuje daňový přeplatek; jelikož tomu tak není, nelze žalobě vyhovět.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

32. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
33. Výrok o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. prosince 2023

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.